

Bon cop de manifest

L'escriptor Mario Vargas Llosa, durant una entrevista. Ha signat els dos manifestos Foto: ARXIU.

Si Josep Pla sostenia que el més semblant a un espanyol de dretes és un espanyol d'esquerres, al quilòmetre zero dos grups d'intel·lectuals rebaten l'escriptor de Palafrugell. Davant la volada de l'independentisme, en vigílies de la festivitat de Tots Sants es va cuinar l'anomenat manifest dels 300 –són 295, però el número rodó és més mediàtic– “a favor de l'esquerra i del federalisme per respondre al creixent secessionisme estimulat per CiU, des del govern de la Generalitat, així com per altres forces d'afinitat nacionalista”. “Ni Catalunya està sotmesa a un espoli per part d'Espanya, ni el comú dels espanyols alberga cap sentiment de menyspreu cap a ella. Ben al contrari, Catalunya suscita afecte,

admiració i reconeixement”, resa el pinyol del manifest dels 300.

El text federalista i divulgat per El País, era contraprogramat al moment per un manifest divulgat per El Mundo, aquest amb títol: Con Cataluña, con España. “No estem disposats que un mur d'incomprensió i greuges inventats pugui ser aixecat dins la societat catalana, i entre la societat catalana i els ciutadans de la resta d'Espanya”, resa un text que ja no desprèn el perfum federalista.

Si bé la trama i l'estil narratiu dels dos textos viatgen en sentits oposats, curiosament entre els seus inspiradors hi ha més d'una firma coincident. Paradoxalment, a més, entre els signants dels dos gèneres hi ha fins i tot escriptors, com és el cas del Nobel peruà Mario Vargas Llosa. Si bé la prosa del manifest no té el nervi literari de Conversación en la catedral o La fiesta del Chivo, el mateix Vargas Llosa, que es defineix com a liberal, signa l'al·legat “a favor de l'esquerra i del federalisme” del primer text i l'oposició “al recurs a traumàtics expedients de ruptura” del segon. I això que el text federalista obre una lleu escletxa a l'autodeterminació en constatar els 295 firmants –entre ells el Nobel– que “si aquest sentiment de forma majoritària es manifestés contrari de manera irreductible i permanent al manteniment de les institucions que entre tots ens vam donar, la convicció democràtica ens obligaria a la resta dels espanyols a prendre-ho en consideració per trobar una solució apropiada i respectuosa”.

La de Vargas Llosa, però, no és l'única firma atrapada en dos textos d'esperit oposat. També hi ha l'escriptor Félix de Azúa, que presta la rúbrica per igual als dos universos narratius. No cauen en la duplicitat Juan Goytisolo, Javier Mariscal i Pedro Almodóvar, que només firmen el federalista. Per contra, Fernando Savater, Jon Juaristi i Albert Boadella només firmen el de to centralista. Boadella no comenta la forja del text –“no atén premsa regional”, adduïa en aquest diari un emissari seu l'endemà que el dramaturg fos entrevistat a Telemadrid–, però el manifest no esgota el seu verb i ha publicat Diarios de un francotirador, en què proclama que “un referèndum és una estafa assentada sobre la demagògia” i es presenta, cofoi, com a “Traïdor Nacional de Cataluña”. El volum, això sí, només el firma ell.

Publicat a:

-El Punt Avui. Edició Nacional 12-11-2012 Pàgina 13

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/592505-bon-cop-de-manifest.html?piwik_campaign=rss&pi

wik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui